

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **V.B.**, bytem ..., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 20.4.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.3.2018 č.j. 670 702 2069/44091-Vor o invalidní důchod.,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 16.3.2018 č.j. 670 702 2069/44091-Vor a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-15.12.2017 – 43/670 702 2069 ze dne 15.12.2017 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 20.4.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16.3.2018 č.j. 670 702 2069/44091-Vor (jeho kopii připojil), jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. R-15.12.2017 – 43/670 702 2069 ze dne 15.12.2017, kterým mu byl odňat ode dne 20.1.2018 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 5.12.2017 již není od téhož dne invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.3.2018 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 14.3.2018 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není od 5.12.2017 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 3c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%, a žalobci byla přiznána dolní hranice vymezeného rozpětí, tj. 30%, s ohledem na charakter postižení a zároveň jeho schopnost pracovat v daném*

oboru v plném pracovním poměru, když tato míra poklesu ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalované, které považuje za nesprávné, neboť dle něho bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když posudkový lékař nevzal v úvahu zhoršení jeho postižení, což mělo být hodnoceno v horní hranici daného rozpětí, tj. 40%, a možností navýšení o 10%. Dále posudkový lékař vůbec nevzal v úvahu, že sice vykonává výdělečnou činnost v plném pracovním úvazku, ale ta je opravdu s minimálními nároky na fyzické schopnosti dle jeho možností, proto závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 16.3.2018 a vrácení věci žalované; současně žádal o náhradu nákladů řízení, ale bez jejich specifikace.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.12.2017 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 14.3.2018 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidním dle § 39 odst. 1 zákona pro invaliditu prvního stupně s datem zániku invalidity dnem jednání OSSZ, tj. 5.12.2017, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 3c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena lékařem OSSZ míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která byla podle § 4 odst. 1 citované vyhlášky snížena o 10% na 20% vzhledem k nepodstatnému vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné schopnosti; naproti tomu lékař ČSSZ hodnotil zdravotní postižení žalobce shodně s lékařem OSSZ, pouze míru poklesu hodnotil 30% a tuto ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil (*den zániku invalidity: 5.12.2017*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.5.2018 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) pro účely přezkumného řízení soudního a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 16.3.2018 bylo žalobci doručeno dne 20.3.2018.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 18.7.2018* za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně* podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mající stěžejní vliv na pokles pracovní schopnosti určila PK MPSV ankylozující spondylitidu ve fázi počínajícího V. stadia s RTG prokázanou ankylosou bederní páteře a kompletně přemostěných SI kloubů, se syndesmofyty C4 a Th 12, rhisomelickým postižením kyčlí I.-II. st., s relativní stenózou páteřního kanálu v úseku Th11/12 (*dle MR vyš.*), s laboratorně proměnlivou, převážně mírnější zánětlivou aktivitou. Neurologické vyšetření provedené v komisi prokázalo ve shodě s doloženou odbornou

dokumentací středně těžkou až těžkou poruchu statodynamiky celé páteře a mírné funkční postižení kyčelních kloubů. V souladu s výše popsaným zdravotním stavem **určila PK MPSV ztrátu pracovní schopnosti dle kapitoly XIII, oddílu E, pol. 3) c přílohy vyhlášky ve výši 35% (rozpětí míry poklesu prac. schopnosti odpovídající uvedené položce a písmenu je 30-40%)**. PK MPSV nehodnotila ztrátu prac. schopnosti v maximální procentní výši 40%, neboť nejsou přítomny extraskelární orgánové projevy (v anamnése uvedené *iridocyklitidy dlouhodobě bez exacerpace*), postižení kyčelních kloubů je prozatím mírné, nynější pracovní zařazení na lehčí pozici elektromechanika (původně elektromontér - změna v důsledku zdravotního stavu) je žalobce schopen zvládat s určitými obtížemi v plném pracovním úvazku. Uvedenou míru poklesu komise ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila a dále uvedla, že **výsledná míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě prvního stupně s datem vzniku 29.10.2010**. Závěrem komise uvedla, že žalobce není schopen výkonu těžké fyzické práce, práce ve vynucených neměnných polohách, ve výškách, práce spojené s delší chůzí v nerovném terénu, s manipulací těžkými břemeny, práce v chladu, vlhku a průvanu, je schopen výkonu lehčí práce s respektováním omezujících kautel. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo

nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 16.3.2018* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 18.7.2018 shora uvedeného *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je ***žaloba podaná důvodně***, a soud tedy ***napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.3.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 15.12.2017 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 29.10.2010, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobce na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (20% a 30% míry poklesu), kdy nebyl nadále uznán invalidní, proto bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu.***

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně (od 29.10.2010) a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 19/2018-31 ze dne 3.8.2018.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce náhradu nákladů řízení v žalobě požadoval, ale nespecifikoval jej a soud ani žádné náklady tohoto řízení nezjistil, když žalobce bydlí v Plzni, žalobu soudu doručil osobně a i jednání PK MPSV, kterého se zúčastnil, se konalo také v Plzni, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 3. srpna 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně